

Svend Auken (S):

Jeg har begået masser af fejl i mit liv. Nogle gange kan jeg ligge vågen om natten og tænke på de fejl, jeg har begået. Men jeg har lært, at det at indrømme at have begået en fejl har hjulpet mig igennem trængslerne, og det synes jeg at statsministeren kunne lære af; det er et venskabeligt råd.

Statsministeren er et menneske ligesom alle os andre, han begår også fejl, og nu nikker han. Det tror jeg ikke er meningen skal i fjernsynet, for det er ikke befolkningens almindelige indtryk, at statsministeren begår fejl; det kan man ikke indrømme, det er ligesom, det er et prestige-, det er et tempotab, hvis en statsminister indrømmer, at han begår fejl. Det er noget, Bush kan gøre, det er noget, Blair kan gøre. Det er ikke noget, den danske statsminister kan gøre. Fejl begår man ikke, når man er ufejlbarlig. Det er en fejl, at statsministeren ikke er til stede, når Folketinget diskuterer grundloven.

Jeg spurgte selvfølgelig, inden vi startede debatten, om ikke det var rimeligt, at vi skulle have debatten, mens statsministeren var til stede, og fik den besked, at statsministeren ville være til stede under forespørgselsdebatten om Europa, men at grundlovsdebatten blev håndteret af justitsministeren.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som statsministeren siger, at ministre godt kan svare for hinanden. Det er fuldstændig rigtigt, men det er jo bare ikke klogt. Det er en fejlagtig disponering af tiden, at man ikke vil være til stede her i Folketinget, når vi diskuterer grundloven. Det er ligesom om, at det hele er så bagatelagtigt. Fru Birthe Rønn Hornbech gik endda et skridt videre og sagde, at det var helt overflødigt, at statsministeren var til stede. Man forstod jo, at fru Birthe Rønn Hornbech var til stede.

Men der var jo stillet spørgsmål i udvalget og givet svar, hvorfor skulle vi så have statsministeren til stede her? Jeg mener, det er værdifuldt, jeg mener, at statsministeren allerede ved sine svar her i debatten har vist, at det er rigtigt, at han er til stede, når vi diskuterer det her spørgsmål.

Så siger statsministeren, at vi ikke skal ikke fifle – eller et eller andet udtryk i den retning – med grundloven. Men det er jo præcis det – som hr. Niels Helveg Petersen så udmærket har gennemgået det – man gør med § 2. Der står i dag i grundloven, at kongemagten nedarves til mænd og kvinder efter de i tronfølgeordenen af 27. marts 1953 fastsatte regler. Jamen det er jo ikke sandt.

Hvis vi vedtager det af statsministeren stillede forslag, er det ikke sandt, det er notorisk ikke-sandt.

Ja, siger man så, vi har jo masser af dygtige jurister ansat; det er jo ikke uden fortilfælde, at man har gjort noget tilsvarende. Men fordi noget ikke er uden fortilfælde, og fordi det teknisk er muligt, er det jo heller ikke sikkert, at det er klogt.

Kl. 14.00

Der er masser af ting, man kan foretage sig, som ikke strider mod straffeloven eksempelvis, men det er jo ikke dem alle sammen, man skal begå på en gang. Man skal bruge klogskab, man skal tænke sig om. Og det kloge råd, man selvfølgelig skal benytte, er – som statsministeren jo i øvrigt indskærper alle sine ministre ved den først givne lejlighed at gøre – at teksten i lovene skal være retvisende. Der er ikke noget ekstra besvær med det. Som hr. Holger K. Nielsen og hr. Ole Sohn og andre har understreget det, skal vi jo alligevel igennem hele processen med det her. Hvorfor retter man ikke så grundloven til, så den bliver retvisende?

Så er det, at hr. Niels Helveg Petersen og jeg har dristet os til – og jeg indrømmer, det er dristigt gjort – at man, når man alligevel skal ændre i grundlovens § 2, tillader at skrive, at Danmark er en selvstændig stat, hvis styreform hviler på folkestyre og retssamfund og retsstat, i stedet for at skrive, at styreformen i Danmark er indskrænket-monarkisk – jeg kan godt se, at man har rystet i bukserne på regeringsbænkene, da man læste det.

Det synes vi man skulle gøre, og det er det, der er diskussionen her, ikke en stor revision af grundloven. Den får vi ved en anden lejlighed. Men det er at gøre det, der er retvisende, så det, der står i grundloven, er sandt, men også så det, der står i grundloven, er forståeligt.

Det er derfor, jeg synes at statsministeren skulle benytte sig af den klogskab, han har i rigt mål i øvrigt, til at vedgå, når der er sket en fejl. Det sker for os alle, det er i hvert fald sket mange gange for mit vedkommende – ikke helt så ofte, som folk hævder; det ville også være rigeligt. Men også benytte sig af sin klogskab til at vedgå, at det ikke er klogt, at statsministeren ikke har villet gå ind i en dialog med os om at få i hvert fald § 2 på plads. Rettidig omhu hedder det også, at vise rettidig omhu, omtanke i stedet for at føre den her prestigepolitik, fordi man ved, at det vil bringe en i vanskeligheder over for hr. Krarup og hr. Langballe på det her område.